

imod at befri de ca. 27.000 Husholdninger, der ikke har fast Tjenestepige, men kun beskæftiger forsikringspligtig tilfældig Medhjælp for Forsikringsbyrden, idet der ikke for saadanne Medhjælpere skal udredes Invalidforsikringspræmie, og Raadet vilde i og for sig kunne anbefale, at der, for saa vidt angaar denne Medhjælp, til hvis Forsikring der kun medgaar et meget ringe Beløb, i 1919—20 ialt kun 4 921 Kr., tilvebragtes en Ordning, hvorefter enten Staten eller Forsikringsselskaberne uden at opkræve noget Forsikringsbidrag, afholdt disse Udgifter. Naar Raadet dog ikke har stillet et dertil sigtende Forslag, skyldes det, at man fra Dansk Ulykkesforsikrings-Forening har modtaget Oplysning om, at Præmien for tilfældig Medhjælp allerede nu kun udgør 3 Kr., og saafremt Arbejdstiden ikke overstiger 100 Timer aarlig endog kun 1 Kr. 50 Ø. aarlig, og at man herefter ikke har skønnet, at der var tilstrækkelig Grund til et saa afgjort Brud med de tidligere Principper, som et saadant Forslag vilde betyde.

Sammen med Arbejdsgivernes Ulykkesforsikring, det største af de anerkendte Forsikringsselskaber, har Raadet overvejet et Forslag angaaende de private Husholdningsforsikringer i Henhold til Ulykkesforsikringsloven. Forslaget gik ud paa, at Forsikringstageren hvert Aar hos Forsikringsselskabets Repræsentant eller paa Selskabets Hovedkontor for hver Husbestyrende, Tjenestepige eller anden huslig Medhjælp, han beskæftiger i sin private Husholdning, skulde indløse en Kupon som den som E.*) betegnede eller — saafremt han i Husholdningen kun beskæftiger tilfældig Medhjælp til Vask, Rengøring, Selskabelighed og lignende — en Kupon som det som F.*) betegnede Bilag. Den paagældende Kupon skulde gælde baade som Police, Kvittering og Forsikringsmærke, og Forsikringstagerne skulde under eget Ansvar sørge for, at Forsikringen fornyes i rette Tid. Forsikringsselskaberne vilde, om dette System blev indført, indvinde betydelige Bespareser i Form af Arbejde med Policeudstedelse, Bogføring, Indkassering og lignende, og det vilde derved blive muligt at foretage en Nedsættelse af den aarlige Præmie til ca. det halve af den nu-gældende. Man havde tænkt sig, at dette System skulde gennemføres af samtlige Forsikringsselskaber paa den Maade, at det altid skulde staa Forsikringstagerne frit for, om de vilde vælge denne Forsikringsform eller den hidtidige Forsikringsform, og saaledes at Forsikringsselskabet udtrykkeligt og paa iøjnefaldende Maade skulde gøre hver enkelt Forsikringstager bekendt med, at saafremt han for den billige Præmie valgte den nye Forsikringsform, maatte han selv drage Omsorg for, at Forsikringen blev fornyet. Forsømtes dette, vilde Følgen være, at den paagældende fra Kuponens Udløbstid stod uden Forsikring. Der maatte saaledes i de Forsikringsbetingelser, Forsikringsselskaberne sædvanlig anvender for Forsikringer i Henhold til Ulykkesforsikringsloven, jfr. Raadets Beretning for Aaret 1917, Side 56 ff. § 4 og 5, foretages en Ændring for disse Forsikrings Vedkommende, gaaende ud paa, at Forsikringen ikke fornyedes automatisk, og at Forsikringsselskaberne ikke skulde opsige disse Forsikringer med 8 Ugers Varsel. I et Møde, Raadets Formand og Kontorchef havde med Repræsentanter for de øvrige Forsikringsselskaber, navnlig Aktieselskaberne, blev det imidlertid med stor Styrke fremhævet, at saafremt et System som det foreslaaede gennemførtes, vilde Resultatet inden længe blive det, at de fleste Husholdninger ikke vilde have nogen Forsikring for deres Medhjælp. Fra de samme Repræsentanter for Forsikringsselskaberne blev det samtidig oplyst, at man havde en Nedsættelse af Præmien for de her omhandlede Forsikringer under Overvejelse, og man har derom fra Dansk Ulykkesforsikrings-Forening modtaget hoslagte som G. (Bilag 7) betegnede Skrivelse af 27. November f. A., af hvilken det fremgaar, at Præmien siden Loven af 28. Juni 1920's Ikrafttræden to Gange er blevet nedsat. Raadet har herefter ikke ment at burde stille Forslag om Ændring af Loven, for saa vidt angaar Ordningen af Forsikringen af Medhjælp i Husholdninger. Man vilde dog finde det rimeligt, om det tillødes Arbejdsgivernes Ulykkesforsikring at forsøge en Ordning i den foran skitserede Retning, og vil senere komme tilbage hertil.

Selv om man er klar over, at man ved en gennemgribende Revision af Ulykkesforsikringsloven ikke kommer uden om Spørgsmaalet, om det nu til Grund liggende *Kapitalerstatningsprincip*, der, saavidt Raadet bekendt, nu kun anvendes i Spanien, enten helt eller delvis burde opgives, har man dog ment, at dette Spørgsmaal ikke lader

*) Er ikke trykt.